

ŠOTEK

BŘEZEN 2019

Uvnitř najdete :

Jaro, vítěj

Masopust

Literární stránky

Tučňáci na práci

Lyžařský výcvik

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

FVTP

Vitamín C

Topíme se v plastech

Pojedeme do divadla

Rozhovor

Prosečský dřeváček

Březen - měsíc knihy

Klub Koumáků na cestách

Fotogalerie

M
A
S
O
P
U
S
T

O masopustu jsme psali již minule, ale vzhledem k tomu, že žáci 8. ročníku nám ještě toto téma doplnili, přinášíme masopust ještě jednou:

Žáci předmětu domácnost se zapojili do celoročního projektu Návrat k tradicím. Nejdříve zhlédli dokument o tradici masopustu. Následující hodinu smažili tradiční masopustní pochoutku boží milosti a 7. 3. se společně vydali navštívit výstavu Od rozpustilého masopustu až po veselé Velikonoce, kterou připravilo Centrum Bohuslava Martinů v Poličce. Při výstavě se jim věnovala přímo autorka této výstavy etnografka Stanislava Cafourková, která žákům velmi dobře představila nejznámější zvyky období od Tří králů do Velikonoc. Během zajímavého výkladu kladla důraz na důležitost dodržování lidových tradic a zvyků pro dnešní společnost. Výstava je interaktivní, takže si žáci měli možnost vyrobit papírovou růžičku, která zdobí tradiční masopustní klobouk, který je např. součástí masky turka, nebo si na sebe obléknout nejrůznější kostýmy.

Mgr. Lenka Tomášková

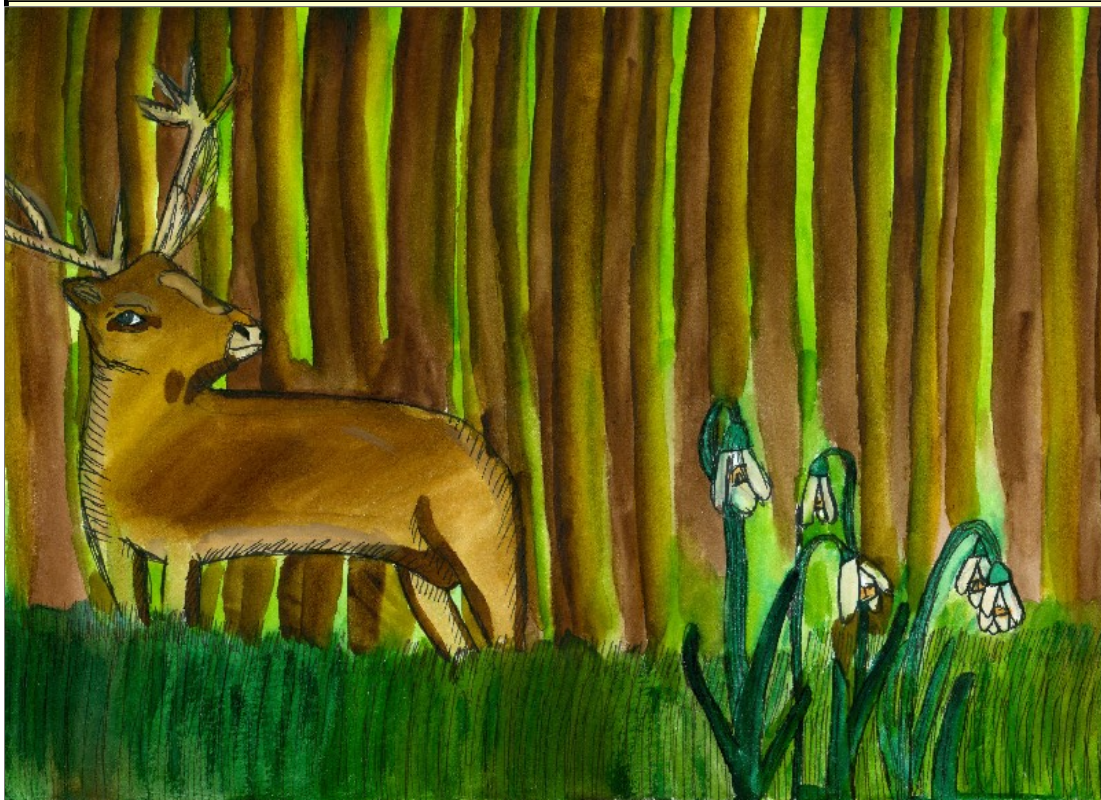
VÍTEJ, JARO

V březnovém čísle našeho časopisu máme milou povinnost - přivítat jaro. Vybrali jsme pro Vás jarní básničku a Nina Sodomková ji doplnila svými krásnými výkresy.

JARNÍ POZDRAVENÍ

Dobrý den, řekne sněženka
za tenkou okenicí sněhu.
Dobrý den, řekne potůček
a vyrazí ven z břehu.

Pak stébla trávy zelené
napřímí se a vstanou
a sníh se kamsi vytratí
s tichounkým Na shledanou...

J

A

R

O

FVTP

O tom, že dva „vědecké“ týmy z naší školy postoupili do krajského kola FVTP, jsme vás informovali již v minulém čísle časopisu. Ve dnech 13. - 14. března proběhlo v Pardubicích krajské kolo této soutěže. Naším reprezentantům jsme samozřejmě moc a moc fandili. Vzhledem k tomu, že víme, jak zajímavá témata zpracovávali a co si s tím dali práce, popravdě nás překvapilo, že nebyli porotou vybráni mezi vítěze. Doufáme, že je to neodradí a ve svém zkoumání budou pokračovat dál.

redakce

Vitamín C

Když se řekne vitamín C, většině z nás se nejspíš vybaví citrón a chřipka. Správné fungování imunity ale není jediný důvod, proč je pro náš organismus vitamín C důležitý. Zajímalo nás, jaké další pozitivní účinky má vitamín C pro naše tělo a co může způsobit jeho nedostatek. Dále jsme zjišťovali, kolik vitamínu C vlastně denně potřebujeme a jaké množství ho přijmeme konzumací u nás běžně dostupného ovoce. Vybrali jsme jablko, mandarinku, pomeranč, citrón a kiwi. Také jsme chtěli zjistit, jaký vliv mají na obsah vitamínu C v ovoci různé způsoby skladování, jestli se ničí

působením tepla (přidáváním citrónu do čaje) a zda ho 100% džusy obsahují stejně množství jako čerstvé ovoce.

Obsah vitamínu C jsme zjistili díky titračnímu stanovení vitamínu C. Nejprve jsme odšťavili jednotlivá ovoce. 5 ml šťávy této jsme naředili 50 ml 3 % kyseliny metafoforečné. K tomuto roztoku jsme postupně titrovali roztok 2,6-

dichlorfenol indofenolu (DPI), který měl růžovofialovou barvu. Dokud byl v roztoku vitamín C, růžové zbarvení mizelo. Poté co růžové zbarvení přestalo mizet, vitamín C zde již nebyl. My jsme pak podle množství použitého roztoku DPI mohli spočítat, kolik vitamínu C v tom daném ovoci je a porovnat jednotlivé hodnoty.

Předpoklad, že vitamínu C bude více v čerstvém ovoci než v ovoci déle skladovaném, se nám potvrdil u mandarinky, jablka a citrónu. U kiwi a pomeranče se však jeho hodnota mírně zvýšila při skladování ve sklepě. Celkově nejlepší způsob skladování je právě ve sklepě, kde vitamínu C i po 3 týdnech ubylo nejméně. O něco lépe dopadlo skladování v lednici oproti skladování při pokojové teplotě. Překvapením pro nás bylo množství vitamínu C v ovocích, protože nejvíce vitamínu C v 5ml čerstvé šťávy měla mandarinka (10,3 mg) následovaná pomerančem (7,0 mg), kiwi (5,7 mg) a citrónem (4,4 mg). Nejméně vitamínu C mělo jablko (0,9 mg). To byl velký rozdíl oproti nastudovaným materiálům, které porovnávaly vitamín C ve 100 g ovoce. Potvrdilo se nám také, že když zahřejeme citrón v horkém čaji, vitamín C ubude z 4,2 mg v 5 ml čerstvé šťávy na 3,5 mg, tz. že ztratíme zhruba jeho 1/5. Nakonec jsme prováděli pokus se 100% džusy, kde jsme zjistili, že je v 100% džusu o cca polovinu vitamínu C méně než ve šťávě z čerstvého ovoce.

Pokračováním projektu bylo stanovení vitamínu C v rozpustných tabletách instrumentální metodou pomocí vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC), kterou jsme si vyzkoušeli v Ústavu analýzy potravin a výživy VŠChT v Praze. Pomocí výsledného chromatogramu jsme zjišťovali, zda množství vitamínu C deklarované výrobcem skutečně odpovídá skutečnosti. U všech čtyřech testovaných tablet množství vitamínu C skutečně odpovídalo udávané hodnotě. Je však třeba pohlídat, kolika tabletám uvedené množství vitamínu odpovídá, ne vždy je toto množství obsažené v jedné tabletě.

Zuzana Roušarová a Kryštof Klíma
Mgr. Romana Pešková

Topíme se v plastech

V 50. letech 20. století lidstvo začalo ve velkém vyrábět plasty. Lehké, pevné, levné.. Tak snadné používání, tolik výhod! Většina těchto výhod se však postupně mění na jeden velký problém. Už jste se někdy zamysleli, kolik plastu každý z nás denně použije?

použije?

Každý kousek plastu, který kdy byl vyroben, je v nějaké formě stále na naší planetě. Není jisté, zda se někdy rozloží až na molekuly, ze kterých byl vyroben. Odhady se různí od 450 let po nikdy. Jisté však je, že jeho malé kousíčky do velikosti 5 mm, mikroplasty, jsou čím dál větším problémem. Jsou ve vodě, kterou pijeme, ve vzduchu, který dýcháme i v půdě, která nám dává obživu.

Rozhodly jsme se proto zmapovat aktuální situaci v problematice plastů a zaměřily jsme se především na oblast oceánů a moří, kde (mikro) plast páchá obrovské škody. Chtěly jsme především zjistit jejich největší znečišťovatele i nejproblematičtější části oceánů. Také jsme chtěli tato zjištění ukázat jak našim spolužákům, tak všem spoluobčanům. Zajímalo nás, kolik plastů za týden vyprodukuje jejich domácnosti a jak se na problematiku plastů dívají. Zároveň bychom chtěly nabídnout alternativy, kterými lze plasty, hlavně ty jednorázové, nahradit. A také najít dobré příklady, jak se s plastovým odpadem nakládá v různých zemích světa, ze kterých bychom si mohli vzít příklad. A jak je na tom s plastovým odpadem naše obec?

Největším znečišťovatelem moří a oceánů opravdu není Evropa. Nejvíce plastů se do oceánu dostává asijskými řekami. Mezi deseti nejvíce znečištěnými jich je hned osm právě z Asie. Nejznečištěnější řekou je Jang-c'-t'iang, dále pak také Indus a Žlutá řeka, zbývající dvě řeky jsou africké - Niger a Nil. Nejproblematičtějšími částmi oceánu je sever Tichého oceánu následován Indickým oceánem a severní částí Atlantského oceánu. V oceánech ročně skončí 8 mil. tun plastového odpadu.

Po promítnutí filmu a vyhodnocení dotazníků se nám potvrdil předpoklad, že většina diváků z řad veřejnosti třídí odpad, a že u žáků toto procento bude nižší se potvrdilo. Zjistili jsme, že průměrná čtyřčlenná rodina vytrídí za týden 250 - 500g plastů. Věřili jsme, že po shlédnutí filmu se většině diváků změní pohled na tuto problematiku, což se také dotazníky potvrdilo.

Celosvětově je zrecyklováno pouze 17 % plastu. Zjišťovali jsme, zda vytríděný plast z našeho města půjde k dalšímu samostatnému zpracování. Toto téma jsme byli probrat na našem městském úřadě u pana starosty, kde jsme zjistili, že tomu tak není, z vytríděného plastu se dále zpracovává pouhá třetina.

Po seznámení se všemi skutečnostmi jsme veřejnosti i spolužákům představili některé z alternativ, které jsou pro ně snadno dostupné. Jsou to alternativní výrobky z plátna, bambusu nebo bioplastu.

Liliana Poslušná a Anna Cachová
Mgr. Romana Pešková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

Týden od 10. do 16. března strávili naši žáci na lyžařském výcviku. A jak se tam měli, jsme zjistili z kroniky, kterou zde žáci píší již několik let.

10. března: Ráno jsem se probudila a uvědomila jsem si, že nastal ten den - den odjezdu na hory. Sešli jsme se v 13.30 u školy. Všichni se těšili, až uvidí náš hotel a sjezdovku. Když jsme přijeli, uviděli jsme hotel se jménem Spartak. Už při vystupování z autobusu nás postihla smůla, začalo pršet, přesto jsme museli vyndat všechny lyže a lyžačky. Po příchodu do hotelu jsme se ubytovali. Poté byla večere. Pak jsme hráli hry. Hned po večerce jsme museli jít spát, abychom se vyspali na druhý den. Pokoj č 104

H

11. března: Ráno jsme se vzbudili a zjistili jsme, že nejde proud. Přesto jsme šli na snídani. Mohli jsme si vybrat rohlík s máslem, paštikou nebo různé druhy lupínků. Protože nejedly lanovky, tak jsme museli jít běžkovat. Což většina lidí z našeho

pokoje zažila poprvé. Nejdříve jsme museli vyšlapat velký kopec a došli jsme k půjčovně běžek. Tam nám půjčili boty, hůlky i běžky. Pak jsme šli na běžeckou stezku. Přestože jsme padali, moc jsme si to užili. Poté jsme se vrátili na chatu na oběd. Měli jsme výbornou polévku a špagety. Po obědě jsme šli na procházku na vysoký kopec, na kterém stála

O

rozhledna. Ta měla 152 schodů. Nahoře docela foukalo, ale nebylo to nejhorší. Moc jsme si to užili, byl to super zážitek. Po návratu jsme měli večeri a pak jsme hráli různé hry.

Pokoj č 103

R

12. března: Náš den začal tím, že po probuzení od paní učitelky a po hygieně jsme šli na svah. Učitelé nás

zařadili do skupin. Pobavili jsme se, když se Naty rozjely nohy a ona se pusou zabořila do sněhu. Po lyžování jsme poobjedvali a vyrazili jsme do Zábřehu. Tam se někteří vypravili do cukrárny a ostatní do bazénu. V bazénu jsme si užili jak potápění, tak vířivky. Po bazénu jsme se vydali ještě na kebab, byl to nejlepší kebab, jaký jsme kdy s holkama jedly.

Po návratu na chatu jsme si zahráli hry a pak jsme šli spát.

Pokoj č 102

Y

G
A
L
L
E
R
I
E

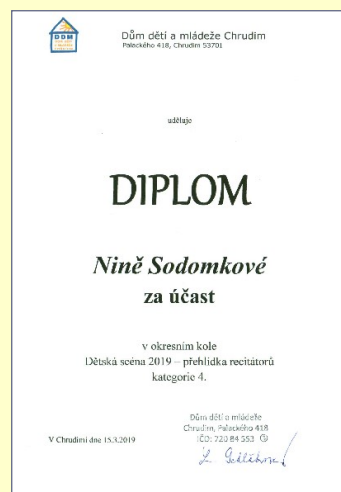
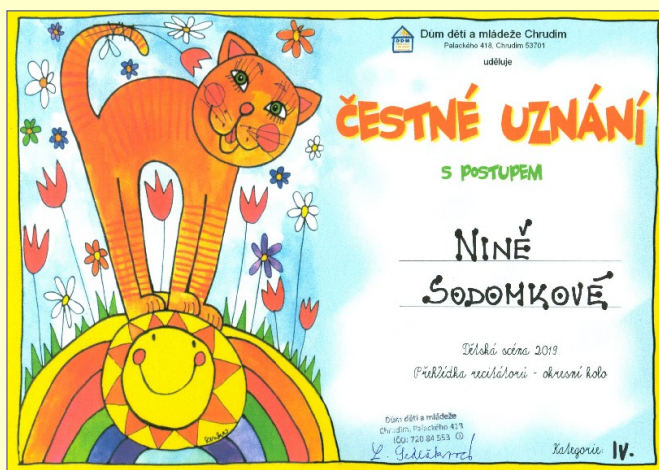
OKRESNÍ KOLO V RECITACI

V pátek 15. března se Nina Sodomková zúčastnila okresního kola recitační soutěže Dětská scéna v Chrudimi.

Zde vystoupila se soutěžními texty Krotitel a tygr a Jak namalovat ptáka.

Nejen že se tu Nině líbilo, ale i dařilo, protože postoupila do krajského kola soutěže. Zde by měla naši školu reprezentovat v úterý 9. dubna.

Nině budeme držet palce, aby se jí i v Pardubicích vedlo stejně skvěle jako v Chrudimi.

R

E

C

I

T

A

C

E

EXKURZE KOUMÁKŮ DO PARDUBIC

V úterý 26. 3. 2019 Klub koumáků zavítal na pozvání pana radního Bernáška na Krajský úřad do Pardubic. Zde jsme nejprve dostali občerstvení a dáreček.

Poté jsme zhlédli film o zajímavostech v Pardubicích a pak jsme se šli podívat jako první zástupci ze základní školy do nově zrekonstruovaného zasedacího sálu zastupitelstva pardubického kraje, který byl otevřen den před naší návštěvou.

Sedadla v nově otevřeném sále jsme si vyzkoušeli ještě dříve než samotní zastupitelé.

Také nám pan radní Bernášek ukázal svou kancelář, kde pracuje.

S panem Bernáškem a panem Kissem z odboru školství jsme diskutovali o správě města, o základních školách, o radních i zastupitelstvu, dozvěděli jsme se různé informace o správě kraje a pak jsme se mohli zeptat na cokoli, co nás ještě zajímalo. Po hodinové diskuzi jsme se vydali do muzea na Zámku Pardubice, kde jsme se formou hry dozvěděli spoustu informací o osobnostech města Pardubice.

Výlet se nám všem líbil a pan Bernášek nám nabídl možnost dalšího vzdělávacího výletu.

Jaroslav Šlégr, Dominik Rejman

K

O

U

M

Á

C

I

POJEDEME DO DIVADLA

V pondělí 8. dubna nás čeká další abonentní představení v Pardubicích. Tentokrát zde vystoupí hradecké divadlo Drak s hrou *Bílý tesák* od Jacka Londona. Zuzka Roušarová, Natálie Schejbalová

Daleko na severu za časů zlaté horečky, v nehostinném místě a v drsné době, vyrůstá ze štěněte v dospělého psa Bílý tesák, kříženec psa a vlka.

Od přírody má do vínku nadělenou divokost a nespoutanost, musí se ale naučit podřizovat lidem a vyjít s ostatními psy. Nedokáže se jen tak začlenit do smečky psů ani lidí, není přijímán a sám obtížně přijímá.

Jeho jinakost ho předurčuje být buď tím prvním mezi všemi, nebo posledním. Během svého dospívání se setkává s násilím a nenávisť, ale také s laskavostí, ba dokonce i s láskou. Co se nakonec nejsilněji otiskne v jeho duši? Podaří se mu najít klid?

JACK LONDON

Jack London (12. ledna 1876 – 22. listopadu 1916) byl americký spisovatel. Vlastním jménem se

jmenoval John Griffith Chaney, narodil se v San Franciscu. Jack žil od mládí dobrodružným životem. Byl námořníkem, zlatokopem, členem pobřežní rybářské hlídky i pirátským lovcem ústřic. Procestoval Spojené státy jako tulák - hobo. V době zlaté horečky se vydal na Aljašku, kde sice nezbohatl, ale později využil zkušeností ze severu ve svých p o v í d k á c h a k n i h á c h . Začal studovat na univerzitě, studium však nedokončil. Od dětství četl dobrodružnou literaturu, kterou později začal i sám psát. Zpočátku neměl úspěch - jeho styl psaní byl drsný a nezvyklý, a pro vydavatele nepřijatelný. Postupně se však prosadil, nejprve svými povídkami z Aljašky a později vydával i romány. Byl nadšeným socialistou, členem s o c i a l i s t i c k é s t r a n y a o d b o r ů . Psal námořní povídky, povídky a romány z aljašské přírody a podobně drsných prostředí lidské civilizace. Stal se i

válečným zpravodajem v Rusko-japonské válce. Další oblastí byla díla se sociální tematikou. Jack London se stal postupně známým a uznávaným spisovatelem, zřejmě nejlépe placeným ve své době. Zbohatl, postavil si jachtu a vydal se na cestu kolem světa. Žil na svém ranči v Měsíčním údolí v Kalifornii. Přes své velké příjmy měl stále finanční potíže, celý život také bojoval s alkoholismem. Podle některých zdrojů nakonec spáchal sebevraždu (předávkování morfiem, kterým chtěl potlačit bolesti). Z vyjádření jeho dcery, z názoru historika a z dopisu, který napsal v den smrti, však vyplývá, že zemřel nešťastnou náhodou.

Nina Sodomková, Tereza Volfová

V měsíci březnu přišli do naší školy noví žáci. S velkou radostí jsme uvítali, že jeden z nich přišel i do našeho ročníku, jednak je nás málo a navíc každý šikovný kluk je obzvlášť vítán. Samozřejmě jsme ho hned vyzpovídali.

1. Ahoj, Danieli, vítáme Tě v naší škole i v našem ročníku. Odkud jsi k nám přišel?

Z města Hradec Králové, ze ZŠ Pouchov.

2. Víme, že jsi část života prožil v cizině. Kde?

Žil jsem v Belgii, chodil jsem tam do školky a poté do školy až do 6. třídy.

3. Co asi by nás nejvíce překvapilo v belgické škole?

Základní škola je jen do 6. ročníku, pak se pokračuje na střední. Každý den se učí od 8 do 16 hodin kromě středy, kdy se končí ve 12 hodin.

4. Jaké umíš jazyky?

Česky, slovensky, rómsky, francouzsky, anglicky, německy, vlámsky. (*no nazdar, nám se zdají kolikrát moc i 2 jazyky...*)

5. Máš sourozence. Jak se jmenují?

Mám 4 bratry - Ladislava, Martina, Milana, Patrika a dvě sestry - Zdena a Julianu.

6. Jaké máš záliby?

Parkour a jízdu na motorce - samozřejmě jen na zahradě.

7. Líbí se ti v Proseči?

Ano, moc.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Ti co nejvíce úspěchů a pěkných zážitků v naší škole.

Štěpán Brůžek, Tomáš Král, Ondřej Trynkl

R

O

Z

H

O

V

O

R

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Minule nám do časopisu přispěli žáci 5. třídy, tentokrát jsme zašli do třídy třetí. Při hodině čtení žáci pracovali s článkem Tučňáci na práci, který nejen přečetli, ale dostali za úkol vytvořit i ilustrace, což se jim skutečně moc povedlo.

Dva ve fraku je sedmidílný kreslený seriál, který pro Večerníček České televize napsal zkušený scenárista Rudolf Čechura, autor známého Maxipsa Fíka.

Dva ve fraku jsou vlastně pan Tučňák a paní Tučňáková. Ti náhodou vlezou do lednice a nákladní auto je odveze daleko od jejich domova, aby pak hledali cestu zpátky domů.

Naučí se přitom stopovat, řídí auto, připlout se na večírek ve velkém stylu a jejich fráčky způsobí, že se stanou mimo jiné také čišníky v restauraci.

Nic z toho se jim samozřejmě nedaří.

Často potkávají pány ve fraku, které pokládají za velké, dobře živené tučňáky.

Dětem ve 3. třídě se text moc líbil a Vám se určitě budou líbit jejich ilustrace.

redakce

LITERÁRNÍ STRÁNKY

I když jsme se se zimou už definitivně rozloučili, přidali jsme ještě dvě povedené slohové práce děvčat z 8. A, ačkoliv jsou právě o zimě.

ZIMA (líčení)

Zima se pozná tak, že když v listopadu vyjdete ven, ucítíte zvláštní, středně silný vánek. Vánek je studený, ale příjemný, zašimrá vás na tvářích a namaluje je na červeno, a když se vánku nadechnete, poznáte, že se blíží zima.

Po vánku přichází většinou první sníh, je jemný a nelepkačný, nedají se z něho stavět sněhuláci ani tvořit koule. První sníh není na hraní, spíše nás upozorňuje na to, že bude sněžit později a více. Hlásá nám de facto toto: „Měli byste si připravit lyže, bundy, sněhule a otepliváky! Za chvíli nasněží víc a pak bude pozdě!“

Po prvním sněhu se většinou opravdu krajina zbarví do sytě bílé. Procházet loukou pocukrovanou bílým sněhem a lesy polítlými polevou z bílé čokolády je úžasné. A když se začne topit v kamnech, ze zasněžených kopečků se stanou domy a z jejich komínů plují vzhůru k obloze obláčky teplého kouře.

Zimní radovánky však nekončí na Vánoce, vždyť to je jen prosinec, někdy pokračují až do Velikonoc. O víkendu se děti probudí, mnou si oči a...co to? Venku je sníh! Asi 10 cm, v závějích i víc! Rychle se obléknou, nasvačí a vyběhnou ven. Skáčou do kupek sněhu, staví sněhuláky, koulují se, bobují, sáňkují, lyžují, bruslí a dovádějí. Sníh si musíme užít, dlouho tu nebude.

Sníh je každý rok, dokonce i každý den jiný, skládá se z vloček, které tají, mizí, padají a tvoří se nové. Každá vločka je jiná a něčím výjimečná. A proto je zima tak zajímavá a krásná.

Nina Sodomková

PANÍ ZIMA (líčení)

Na zimě mám ráda rána, kdy se probudím a za oknem vidím bílou krajinu, rampouchy visící z okapů a na nebi mráčky plné sněhu. Nechce se mi vstávat, protože jsem fascinována tou nádherou, která se mi pokaždé naskytne za mým oknem. Škola však volá, a proto vstanu, připravím si snídani a sedím u prosklených dveří, hledím ven.

Ptáci, kteří neodletěli do teplých krajů, vesele prozpěvují a pokaždé, když sednou na jakoukoliv větev, spadne tolik krásných vloček sněhu, že není vidět skrz.

Přijde čas jít do školy, vydávám se na cestu. Silnice je pokrytá ledem. Cesta je hned zábavnější, když místo chůze můžete bruslit. Autobus má co dělat, aby to na zastávce dobrzdil. Když už se pohodlně a v teplíčku vezeme, je úžasné pozorovat lidi, kteří si zimy užívají stejně jako my.

Po škole vyrážíme na brusle. Led je tak hladký, že si připadáme jako nějací sportovci na „profesionálním“ ledě. Je zima, až praští, zalézá za nehty schované v rukavicích, stejně tak do bot. Za chvíli i přes veškerý pohyb začneme prochladat, a tak se vydáme zpět k domovům. Bereme to lesem, vidíme srnky, zajíce a kdesi v křoví slyšíme chrochtat divoká prasata. Rychle vyjdeme zpět na silnici. Mraky jsou zase naplněné sněhem, který se pozvolna začíná snášet k zemi. Stojíme na místě, hledíme vzhůru. Je to krásný pohled, vidět, že každý dům má svoji bílou příkryvku, stejně jako silnice, na které stojíme, stromy i auta. Někdy toto počasí však nevydrží déle než 2 týdny. Později začíná pršet. Stávání už není vůbec pěkné, cesta do školy už vůbec ne, všude je mokrá břečka z rozpouštějícího se sněhu a ledu.

Trochu sněhu za celou zimu ještě napadne, my už z něj však nemáme takovou radost. Chceme totiž léto a teplo. Zima je krásné období, jen pro mě moc dlouhé.

Veronika Janková

BŘEZEN - MĚSÍC KNIHY

Březen je měsíc knihy. V naší škole jsme ho oslavili přímo v praxi. Žáci z 1. třídy se šli podívat do městské knihovny, kde je přivítala paní Eva Rejentová a připravila pro ně pohádku s celým programem. Dětem se tu velmi líbilo.

Také do obou 1. tříd zavítali žáci z devítky, kteří přišli prvňáčkům přečíst pohádky.

PROSEČSKÝ DŘEVÁČEK

Ti, co čekali v měsíci březnu na soutěž Prosečská hvězda, se nedočkali. Tato soutěž nebyla zrušena, její jubilejní 20. ročník se uskuteční v příštím roce. Letos jsme se rozhodli v souladu s celoročním projektem Návrat k tradicím zařadit soutěž ve zpěvu lidových písní. Školní kolo této soutěže se uskutečnilo v pátek 29. března.

Jsme velice rádi, že se soutěže zúčastnilo tolik zpěváků - vystoupilo jich zde celkem 27. Všichni zazpívali 2 lidové písně, jednu s doprovodem, jednu bez doprovodu. Písně byly z Pardubicka, Chrudimska, ale i z okolí Proseče.

Vystoupení hodnotila odborná porota, jejímiž členy byly p. zástupkyně Alena Zvárová, p. učitelky hudební výchovy Hana Lacmanová, Dagmar Smělá, Jana Pavlovičová, za Spolek rodičů p. Věra Stodolová – Šoupalová, předsedkyní poroty byla p. Stanislava Sejkorová, sbormistryně přípravného oddělení chlapeckého pěveckého sboru Bonifantes a vedoucí folklórního souboru Sejkorky ze Slatiňan.

Všechny děti doprovázela na klavír paní Kristýna Řebíčková a jak jinak, než skvěle - jako vždy. Pokud se přijdete podívat na přehlídku Prosečského dřeváčku do sokolovny, určitě nebudete litovat.
redakce

Prosečský dřeváček

Sokolovna Proseč 11. 4. 2019 v 17 hod.

ZŠ a MŠ Proseč a Spolek rodičů při ZŠ a MŠ Proseč

Vás srdečně zvou

na veřejnou přehlídku
dětských pěveckých vystoupení
s lidovými písněmi.

PROSEČ

ZŠ a MŠ Proseč

NENECHTE SI UJÍT:

Š

O

T

E

K

MÁTE NĚKDY ROZKY LEGO? MÁTE NĚKDY STŘEŽNÍK? ZKUSME NĚKDE NA VÝSTAVĚ

PLANETA LEGO 4
"KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ"

*výstava přiblíží práci ze světa LEGO a možnost si sama vyzkoušet
si nové 7 různých modelů letadla a školní autobus z LEGO v městu*

12.4. - 14.4. 2019
OTVÍRÁNÍ: PÁ 12 - 18 HOD, SO 10 - 18 HOD, NE 10 - 18 HOD

*rozdělí modely stromů a domů do tří skupin a už jen
si představí a za stromů a domů si představí*

*výstava přiblíží práci ze světa LEGO a možnost si sama vyzkoušet
si nové 7 různých modelů letadla a školní autobus z LEGO v městu*

město PROSEČ **ZŠ a MŠ Proseč**

Odkazy:

www.google.com

mimibazar.cz

www.i-creative.cz

novinky.cz

<http://www.icej.cz/>

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012